

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2024, č. j. 51 A 41/2024-20,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti v záhlaví uvedenému usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 6. 2024, č. j. MV-82226-5/ODS-2024, a ze dne 20. 6. 2024, č. j. MV-82226-8/ODK-2024, ve věci stěžovatelovy žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

[2] S podáním kasační stížnosti je podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5000 Kč. Tuto částku stěžovatel při podání kasační stížnosti nezaplatil. Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků a navrhl, aby mu Nejvyšší správní soud pro řízení o kasační stížnosti ustanovil zástupce.

[3] Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 3. 9. 2024, č. j. 5 As 227/2024-5, konstatoval, že stěžovatel brojí stížností proti rozsudku ve věci své žádosti o informace, které se nikterak netýkaly jeho životní sféry, přičemž s ohledem na četnost stěžovatelových obdobných podání nebylo možno mít za to, že by stěžovatel podáním žaloby, resp. kasační stížnosti sledoval ochranu svých veřejných subjektivních práv. Nejvyšší správní soud proto uvedeným usnesením zamítl stěžovatelovu žádost o osvobození od soudních poplatků a rovněž zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a to z důvodu, že byla žaloba podána ve věci stěžovatelovy žádosti o informace, které se nikterak netýkaly jeho životní sféry. Zároveň soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů zaplatil

soudní poplatek za podání kasační stížnosti ve výši 5000 Kč a ve stejné lhůtě doložil plnou moc udělenou jím advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti či prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie k doložení splnění podmínky řízení podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatele též poučil, že pokud v uvedené lhůtě soudní poplatek nezaplatí nebo nedoloží splnění podmínky povinného zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s., soud řízení o kasační stížnosti zastaví, resp. kasační stížnost odmítne.

[4] Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 9. 9. 2024. Posledním dnem lhůty k zaplacení soudního poplatku tak bylo úterý 24. 9. 2024.

[5] Namísto zaplacení soudního poplatku stěžovatel na výzvu reagoval pouze podáním, které doručil krajskému soudu osobně dne 2. 10. 2024, jež bylo Nejvyššímu správnímu soudu postoupeno dne 7. 10. 2024 a v němž vznesl námitku podjatosti proti rozhodujícím soudcům a navrhl postup podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, podle něhož soud pro nezaplacení poplatku řízení nezastaví, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě k zaplacení soudního poplatku sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Stěžovatel ovšem své podání neučinil ve lhůtě určené pro zaplacení soudního poplatku a v uvedeném podání poukazuje v této souvislosti pouze na svou nemajetnost, která však nemůže sama o sobě naplnit podmínky pro postup soudu dle citovaného ustanovení za situace, kdy stěžovatelova žádost o osvobození od soudních poplatků byla zamítnuta z důvodu, že podaná kasační stížnost ve skutečnosti nesleduje ochranu veřejných subjektivních práv stěžovatele, tedy bez ohledu na majetkovou situaci stěžovatele.

[6] V uvedeném podání stěžovatel vznesl též námitku podjatosti rozhodujících soudců. K této námitce však soud nepřihlédl. Nejvyššímu správnímu soudu je známo, že obdobné námitky stěžovatel vznáší opakovaně, zpravidla pokud soud nevyhoví jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků (z poslední doby srov. například řízení vedená kasačním soudem pod sp. zn. 7 As 126/2024, sp. zn. 5 As 210/2024, sp. zn. 2 As 362/2023, a další). Nejvyšší správní soud v tomto postupu spatřuje zneužití práva, které nepožívá právní ochrany (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 10. 2018, sp. zn. II. ÚS 3209/18, či usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019-65, č. 4062/2020 Sb. NSS). Věc proto nepředkládal jinému senátu k rozhodnutí o námitce podjatosti

[7] Nejvyšší správní soud tedy s ohledem na výše uvedené podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[8] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatel ve stanovené lhůtě nedoložil ani splnění podmínky povinného zastoupení. Přesto nebylo namíste kasační stížnost z tohoto důvodu odmítnout, neboť zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2017, č. j. 3 As 129/2017-35).

[9] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. října 2024

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu